

ждане, дѣто имашъ жадни ржѣ и продавашъ служби на незаслужни лица и търгувашъ съ това за злато.

Кассий. Азъ такъвъ? Ти знаешъ че си Брутъ, който говоришъ това; инакъ, въ името на боговетъ, иѣзи думи ти бихъ послѣднитѣ.

Брутъ. Името на Кассия закриля този развратъ; зато-ва и наказанието не смѣ да са прилага.

Кассий. Наказание!

Брутъ. Припомни си Марта, и дитѣ на Марта си припомни. Крѣвта на великий Цезаря не са ли пролѣ за правдата! Що! трѣбва ли единъ отъ насъ, който удари най личния човеакъ въ свѣта, защото поддържаше крадци-тѣ, — трѣбва ли да мърсимъ ржцѣтъ си съ подкупъ и да продаваме широкото пространство на нашата голѣма честъ за една шьна боклукъ? *) Предпочитамъ да съмъ куче и да лаіж сръщо мѣсеца, нежели да бждж такъвъ единъ Римлянинъ.

Кассий. Бруте, не ма лай; нѣма да го търпѣ. Ти са забравяшъ, като ма пресилвашъ тѣй на тѣсно. Азъ съмъ воиникъ, азъ, по старъ по служба, и по вѣщъ отъ тебе въ пробиранieto на хора.

Брутъ. Махни са, ти не си Кассия.

Кассий. Съмъ.

Брутъ. Казвамъ, не си.

Кассий. Не ма принуждавай повече, да са не забравѣ; мисли за живота си и не ма искушавай повече.

Брутъ. Махни са, праздний человекѣ!

Кассий. Възможно ли е това?

Брутъ. Слушай ма, защото ще говорѣж. Трѣбва ли да са вдамъ на неразмисления ти гнѣвъ? Да са плашиж ли, когато единъ лудъ мята очи?

Кассий. О вий богове, богове! Трѣбва ли да претърпѣж всичко това?

*) Въмѣсто пари, злато.